

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 27 ພຶສພາ 2018 (5 - 27 - 2018)

ຈິ່ງຍິນຢູ່ສເມີ

ມີການສເລີມສລອງໃດແດ່ທີ່ທ່ານຊອບຫຼາຍ ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ຢ່າກາຍປັນຄົນຊື່ນຊອບຕົນເອງ-ຈິ່ງຄອຍລະວັງຢູ່.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ພໍ່ແມ່ຂອງທ່ານອາດໄດ້ສເລີມສລອງຄັ້ງຍິ່ງໃຫ່ງສໍາຄັນເປັນປັດການໃນຊີວິດທ່ານ. ເຊັ່ນຄໍາເວົ້າຄໍາແລກຂອງທ່ານ. ວັນໄປໂຮງຮຽນວັນແລກຂອງທ່ານ. ການຈົບໂຮງຮຽນຊັ້ນມັທຍົມ ແລະອຸດົມຂອງທ່ານ.

ແລະເປັນຫ່ຽງຈະບໍ່ສລອງ? ເຫດການເຫຼົ່ານີ້ເຖິງຈະເປັນການຂະນະເລັກນ້ອຍກໍຕາມ, ອາດຈະເປັນການສະແດງວ່າທ່ານກໍາລັງເຕີບໃຫ່ງຂຶ້ນ. ແຕ່ພໍ່ແມ່ຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ຊື່ນຊົມນໍາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້. ເຖິງແມ່ນຂະເພີ່ນສລອງ, ເພີ່ນຍັງໄດ້ເຮັດວຽກກັບທ່ານໄປພ້ອມ ເພື່ອຄໍາເວົ້າຂອງທ່ານຈະກາຍເປັນປໂຍກ, ເພື່ອບາດຢ່າງຂອງເດັກຈະພັທນາເປັນການຍ່າງແລະແລ່ນ, ແລະການທຽວໄປໂຮງຮຽນແຕ່ລະວັນ ນໍາໄປສູ່ການສຶກສາ ແລະອາດຈະໄດ້ໃບປະກາດສະນິຍະບັດໃນພາຍໜ້າ.

ຍາມເມື່ອເຮົາສລອງຄັ້ງສໍາຄັນແຕ່ລະຄັ້ງ, ພວກເຮົາກໍກ້າວໄປຂ້າງໜ້າເພື່ອໃຫ້ເຖິງຄັ້ງສໍາຄັນຕໍ່ໄປ ແລະເປັນເຫດຜົນເພື່ອຈະໄດ້ສລອງຄັ້ງຕໍ່ໄປອີກ.

ໃນຍຸກສມັຍທີ່ກະສັດເຊເຊັດ (ອາຮາຊູຣັສ) ປົກຄອງເປີເຊັງ, ຊາວຍິວໄດ້ບັນລຸຊັຍຊະນະຄັ້ງໃຫ່ງໂດຍການອະທິຖານ ແລະຄວາມພຍາຍາມຂອງມໍເດກາຍ ແລະເອສະເທີ ເປັນຊັຍຊະນະຄັ້ງໃຫ່ງ, ແມ່ນຢູ່, ແຕ່ພາຣະກິດຂອງເຂົາຍັງບໍ່ຈົບສິ້ນເທື່ອ. ພໍເຂົາກ້າວເປີດໂປງຄວາມບໍ່ເປັນທັມຢ່າງນຶ່ງ, ເຮືອງອື່ນກໍປາກົດຂຶ້ນມາ. ບໍ່ມີເວລາຢຸດຢ້ອນເປັນທີ່ເພິ່ງພໍໃຈຈັກເທື່ອ ! ພວກເຮົາພົບເຫັນໃນຊີວິດຂອງເອສະເທີ ແລະມໍເດກາຍເປັນຕົວຢ່າງອັນສໍາຄັນຂອງການມຸ່ງໝັ້ນຕໍ່ຕ້ານຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ເອສະເທີ 8:1-2 :

¹ ໃນມື້ນັ້ນ ກະສັດເຊເຊັດໄດ້ມອບຄອບຄົວຂອງຮາມານ ສັດຕຽນຂອງຊາວຍິວແກ່ມະເຫສີເອສະເທີ ຝ່າຍມໍເດກາຍ ກໍໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າກະສັດ ເພາະພຣະນາງເອສະເທີໄດ້ທູນບອກວ່າເພີ່ນເປັນຫ່ຽງກັບພຣະນາງ ²ກະສັດຈຶ່ງຖອດແຫວນກາຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເອົາມາຈາກຮາມານມອບໃຫ້ມໍເດກາຍ ພຣະນາງເອສະເທີກໍໄດ້ຕັ້ງມໍເດກາຍເປັນໃຫ່ງເໜືອຄອບຄົວຂອງຮາມານ.

ກຽດຕິຍົດໄດ້ມາສູ່ຄົນສອງຄົນທັງສອງທາງໃນມື້ດຽວ.

1. ສູ່ເອສະເທີ. ໃນມື້ທີ່ຮາມານຖືກປະຫານ, ກະສັດເຊເຊັດໄດ້ມອບສົມບັດ ແລະຄວາມດີຄວາມຊອບທຸກຢ່າງຂອງຮາມານໃຫ້ພຣະຣາຊິນີເອສະເທີ. ມັນເປັນທັມນຽມທີ່ຊັບສົມບັດຂອງອາດຊະຍາກອນຕ້ອງຖືກຍົດໂດຍຜູ້ຖືກສວມມົງກຸດ. ຖານະກະສັດ, ເຊເຊັດສາມາດເອົາສິ່ງຂອງທີ່ຍົດມາໃໝ່ ແລະຄວາມມັ່ງຄັ້ງນີ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້

ເອົາໃຫ້ພຣະມະເຫສີຂອງພຣະອົງດ້ວຍໃຈເອື້ອເພື່ອເຜື້ອແຜ່, ຄືພຣະຣາຊິນີ. ເອສະເທີໄດ້ມອບໝາຍຢ່າງສລາດໃນການຈັດການກັບຂອງທີ່ໄດ້ຮັບມາໃໝ່ໆນັ້ນໃຫ້ມໍເດກາຍ.

2. **ສູ່ມໍເດກາຍ.** ພຣະຣາຊາໄດ້ຖອດເອົາແຫວນກາຊິງຖອດຍົດມາຈາກຣາມານ; ດຽວນີ້ພຣະອົງໄດ້ມອບໃຫ້ມໍເດກາຍເພື່ອເປັນກຽດອັນໃໝ່. ມໍເດກາຍອາດໄດ້ເປັນນາຍົກຮັຖມົນຕຣີຂອງເປີເຊັງແນ່ນອນ. ພຣະຣາຊາໄດ້ເລືອກຄົນທີ່ມີຄວາມສັດຊື່ໃໝ່ໆ ແລະເດັດດ່ຽວໃນຕົວແທນຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຈັກຢ່າງ.

ແນ່ນອນມໍເດກາຍ, ຄົນຍິວຜູ້ສັດຊື່, ຮູ້ຈັກແຫຼ່ງສຸດທ້າຍຂອງກຽດຕິຍົດທັງປວງທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບວ່າມາແຕ່ໃສ. "6 ເພາະການຍົກຂຶ້ນນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ ຫຼື ທິດຕາເວັນຕົກ ແລະບໍ່ແມ່ນມາຈາກທິດໃຕ້. 7 ແຕ່ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ພິພາກສາ ພຣະອົງໃຫ້ຄົນໜຶ່ງລົງ ແລະຍົກອີກຄົນໜຶ່ງຂຶ້ນ" (ພສສ75:6-7). ພວກເຮົາຈະຖືກຍົກກຽດເໝືອນດັ່ງມໍເດກາຍ ແລະເອສະເທີຫລືບໍ່ ກັບຄວາມຮັ່ງມີທີ່ສັງຄົມຍົກຍ້ອງ ແລະດ້ານວັດຖຸຫລືບໍ່ ເມື່ອເຮົາລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມ? ມີການສອນຜິດສິ່ງນີ້ຫລືບໍ່...ພວກເຮົາບໍ່ຄວນດ່ວນສລຸບ ຫຼືແມ່ນແຕ່ຄາດຫວັງສິ່ງຕອບແທນຈາກພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງພວກເຮົາເຫັນໃນບົດນີ້ບໍ່ແມ່ນໃບສັ່ງການສຳລັບເຮົາທຸກຄົນ, ແຕ່ແມ່ນການບໍລິຫານການທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າໃນຂັ້ນຕອນໃດນຶ່ງ. ໃນຂະນະທີ່ຂໍພຣະຄຳພີເລົ່າເຣື່ອງຊີວິດຂອງມໍເດກາຍແລະເອສະເທີຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບກຽດ ແລະ ຄວາມມັ່ງຄັ່ງໃນຊົ່ວເວລານັ້ນ, ພວກເຮົາກໍໄດ້ພົບເຫັນການເລົ່າເຣື່ອງໃນພຣະຄຳພີຂອງພຣະເຈົ້າເຖິງຜູ້ທີ່ທົນທຸກ ແລະແມ້ກະທັ້ງຕາຍຍ້ອນຄວາມສັດຊື່ ແລະເດັດດ່ຽວຂອງເຂົາເຊັ່ນດຽວກັນ. ພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ສັນຍາບຳເນັດຝ່າຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຫຼືຫລືບທົນຈາກຄວາມຫຼັງຍາກ, ແຕ່ມັນຊີ້ໄປຫາຊີວິດພາຍພາກໜ້າໃນຄາວທີ່ພຣະຄຣິດເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງກາຍເປັນສິ່ງໃໝ່ທັງມັນ.

➢ 16 ຝ່າຍພຣະວິນຍານນັ້ນຊົງຮ່ວມເປັນພະຍານ ກັບວິນຍານຂອງເຮົາທັງຫລາຍວ່າ ພວກເຮົາເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. 17 ແລະຖ້າເຮົາທັງຫລາຍເປັນບຸດແລ້ວ ເຮົາກໍເປັນຜູ້ຮັບມໍຣະດົກດ້ວຍ ຄືເປັນຜູ້ຮັບມໍຣະດົກຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນຜູ້ຮ່ວມຮັບມໍຣະດົກກັບພຣະຄຣິດ ຖ້າແມ່ນເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ທົນທຸກທໍຣະມານດ້ວຍກັນກັບພຣະອົງນັ້ນ ພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ຮັບສະຫງ່າຣາສີກັບພຣະອົງເໝືອນກັນ (ໂຣມ 8:16-17).

➢ 17 ເຫດວ່າການທຸກລຳບາກອັນເບົາບາງທີ່ມີຢູ່ເປັນຊົ່ວຂະໜຶ່ງນັ້ນ ກໍກຳລັງຈັດໃຫ້ເຮົາມີສະຫງ່າຣາສີຢ່າງຖາວອນຫຼາຍ ຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ (2 ກອທ 4:17).

ເຣື່ອງຂອງເຮົາບໍ່ຈົບໂດງດີ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເງິນທີ່ມີໃນທະນາຄານ ຫຼືລາງວັນຈາກສາທາຣະນະ. ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຄອຍຖ້າເຮົານັ້ນຍິ່ງດີກວ່າສະຫງ່າຣາສີຂອງໂລກນີ້ຫຼາຍ, ຄືພວກເຮົາຈະໄດ້ຢູ່ກັບພຣະຄຣິດຕອດໄປເປັນນິດ. ມໍເດກາຍໄດ້ກາຍເປັນນາຍົກຮັຖມົນຕຣີຂອງເປີເຊັງ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພຣະຄຣິດຈະໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ ແລະສເວີຍຣາດຕອດໄປເປັນນິດໃນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະມາ (ເບິ່ງ 2 ຕມທ 2:11-12).

2. ເອສະເທີ 8:3-8 :

3 ແລ້ວພຣະນາງເອສະເທີໄດ້ຂາບທູນຕໍ່ກະສັດອີກ ໂດຍຂາບຫົວລົງທີ່ຕີນຂອງພຣະອົງ ແລະ ອ້ອນວອນພຣະອົງດ້ວຍນ້ຳຕາ ຂໍໃຫ້ຊົງຍົກເລີກແຜນການຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຣາມານຄົນອັກອາກໄດ້ຄິດປອງຮ້າຍ ເພື່ອທຳລາຍພວກຍິວນັ້ນ 4 ກະສັດຈຶ່ງໄດ້ຍິ່ນໄມ້ເທົ້າຄຳແກ່ພຣະນາງເອສະເທີ, ພຣະນາງເອສະເທີກໍໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະຍືນເຜົ້າກະສັດ 5 ພຣະນາງທູນວ່າ "ຖ້າເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍກະສັດ ແລະຖ້າຂ້ານ້ອຍເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍໃນສາຍພຣະເນດຂອງທ່ານ ຖ້າສິ່ງນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ພຣະພັກກະສັດ ແລະຂ້ານ້ອຍເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ມີຈິດໝາຍເພື່ອຍົກເລີກບັນດາຈິດໝາຍທີ່ຣາມານຄົນອັກອາກ ລຸກຊາຍຮຳເມດາທາໄດ້ຄິດຂຶ້ນ ແລະ ຂຽນເພື່ອທຳລາຍພວກຍິວທີ່ຢູ່ໃນແຂວງທັງໝົດຂອງກະສັດ

6 ເພາະຂ້ານ້ອຍຈະອິດທົນເບິ່ງພ້ຍພິບັດທີ່ຈະມາເຖິງຊົນຊາດຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢ່າງໃດ? ຂ້ານ້ອຍຈະທົນເບິ່ງການທຳລາງ

ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າຍໄດ້ຢ່າງໃດ?" ກະສັດເຊເຊັດຈຶ່ງກ່າວກັບພຣະຣາຊິນີເອສະເທີ ແລະແກ່ມິເດກາຍ ຊາວຍີວວ່າ "ເບິ່ງແມ່ ເຮົາມອບຄອບຄົວຂອງຮາມານແກ່ພຣະນາງເອສະເທີແລ້ວ ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ແຂວນລາວໄວ້ເທິງບ່ອນແຂວນ ຄໍ ຍ້ອນລາວຈະເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ພວກຍີວ ອາດສະນັ້ນ ທ່ານທັງສອງຈຶ່ງຂຽນໜັງສືກ່ຽວກັບຊາວຍີວ ຕາມພວກທ່ານ ເຫັນດີໃນນາມຂອງກະສັດ ແລະປະທັບຕາດ້ວຍແຫວນ ເພາະວ່າໜັງສືທີ່ຂຽນໃນນາມຂອງກະສັດ ແລະປະທັບຕາດ້ວຍ ແຫວນຈະຍົກເລີກບໍ່ໄດ້."

ເອສະເທີແລະມິເດກາຍເປັນສາເຫດໃຫ້ໄດ້ສເລີມສອງ ຮາມານຖືກປະຫານ. ມິເດກາຍໄດ້ຄອບຄອງຕໍາແໜ່ງທີ່ມີອໍານາດ ແລະເອສະເທີໄດ້ເປັນຄົນຮຸ່ງມີ. ເຖິງປານນັ້ນເຂົາກໍຍັງຈະບໍ່ໄດ້ພັກຜ່ອນຈົນກວ່າໄພພິນຂອງພວກເຂົາຈະປອດພັຍດີ.

ຮາມານໄດ້ຕາຍ, ແຕ່ຂໍ້ຄໍາສັ່ງຂອງລາວຍັງຄົງຢູ່. ພຣະຣາຊາບໍ່ສາມາດພັກປັ້ນຍົດຖາບັນດາສັກແຕ່ກ່ອນຂອງລາວໄດ້, ພຣະອົງສາມາດເຮັດໄດ້, ແຕ່ວ່າ, ຕ້ອງໄດ້ຮ່າງກົດໝາຍໃໝ່ຕອບໂຕ້ຂໍ້ກໍານົດເດີມນັ້ນ. ເອສະເທີຍັງຈະຕ້ອງສູງຕໍ່ພຣະພິໂຣດຂອງກະສັດອີກ ຄືຈະໄດ້ຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໄພພິນຂອງພຣະນາງຕື່ມອີກ.

ຄວາມກ້າຫານຂອງເຂົາໄດ້ຮັບການຊໍາຮະ. ໃບອະນຸຍາດຍັງຄົງຢູ່ເພື່ອເຂັ້ມຂົ້າຄົນຍີວຕໍ່, ແຕ່ດຽວນີ້ ຊາວຍີວໄດ້ຮັບສິດປ້ອງກັນຕົວເອງ. ຖ້າຜູ້ໃດມີຄວາມກຽດຊັງຕໍ່ຊາວຍີວ, ພຣະອົງຕ້ອງຄິດເຖິງສອງຢ່າງ ເພາະວ່າ (1) ການລ້າງຜານກາຍເປັນສິ່ງຄາມຕໍ່ສູ້ກັນ; ແລະ (2) ກະສັດ ແລະພຣະຣາຊິນີຄົນຍີວຂອງພຣະອົງຍືນຢູ່ຟາກອື່ນ!

ພາຣະກິດຂອງເຮົາຍັງຕ້ອງໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໄປໃນວ່າງກາງຂອງຄົນອື່ນ ແລະສແວງຫາຄວາມເປັນທັມໃຫ້ເຂົາ, ແຕ່ ເອສະເທີ ແລະມິເດກາຍໄດ້ຍ້າເຕືອນພວກເຮົາວ່າ:

- ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ມຸ່ງໝັ້ນໃນພາຣະກິດຂອງຄວາມຍຸດຕິທັມ. ມັນບໍ່ພຽງພໍເທື່ອ ຖ້າພຽງແຕ່ຖແລງຂໍ້ຄວາມສອງສາມຂໍ້ຄວາມອອກໄປໃນຂ່າວສັງຄົມເທົ່ານັ້ນ. ມັນບໍ່ພຽງພໍທີ່ໄປລົງຄະແນນສຽງທຸກໆສີ່ປີ .
- ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າກ່ຽວຂ້ອງຕໍ່ໜ້າກະສັດເປັນປະຈຳ. ດັ່ງທີ່ເອສະເທີໄດ້ຂຶ້ນໄປຕໍ່ໜ້າກະສັດ ແລະທູນຂໍຄວາມກະຣຸນາແກ່ໄພພິນຂອງພຣະນາງ, ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ເຮັດຢ່າງດຽວກັນ ຕໍ່ໜ້າບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ.
- ພິຈາຣະນາຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາເອງ. ເອສະເທີ ແລະມິເດກາຍໄດ້ໃຊ້ເວທີຂອງເຂົາເພື່ອຮັບໃຊ້ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນເວລາຫຼາຍປີ (ເບິ່ງ ເອສະເທີ 10:3).

ທ່ານອາດບັນລະຍາຍບົດບາດຄວາມພະຍາຍາມໃນຊີວິດຂອງຄຣິສຕຽນຢ່າງໃດ ?

3. ເອສະເທີ 9:20-22 :

²⁰ມິເດກາຍໄດ້ບັນທຶກເຮືອງນີ້ ແລະສິ່ງຈິດໝາຍໄປຫາພວກຍີວທັງປວງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນບັນດາແຂວງຂອງກະສັດເຊເຊັດທັງໃກ້ ແລະໄກ ²¹ສິ່ງໃຫ້ພວກເຂົາຖືວັນທີ່ສືບສີ່ເດືອນອັດດາ ແລະວັນທີ່ສືບທໍາໃນເດືອນດຽວກັນໃນທຸກປີ ²²ເປັນມື້ທີ່ພວກຍີວພີ່ນ້ອງຈາກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ ແລະເປັນເດືອນທີ່ປຸ່ງຄວາມໂສກເສົ້າເປັນຄວາມຍິນດີ ການຮ້ອງຄາງເປັນມື້ທີ່ມ່ວນຊື່ນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຖືເປັນມື້ກິນລ້ຽງ ແລະຍິນດີ ເປັນມື້ທີ່ສິ່ງຂອງຂວັນໃຫ້ແກ່ກັນແລະກັນ ແລະໃຫ້ຂອງຂວັນແກ່ຄົນຍາກຈົນ.

ໃນເມື່ອມິເດກາຍໄດ້ຮັບປະທັບຕາຕໍາແໜ່ງໃໝ່ໃນນາມຂອງກະສັດ, ຊາວຍີວສາມາດປ້ອງກັນຕົນເອງ. ພວກເຂົາຈະລຸກຂຶ້ນສູ່ທຸກຄົນທີ່ກຽດຊັງເຂົາ, ແລະດັ່ງຜົນປາກົດ ¹ໃນເດືອນທີ່ສືບສອງຊຶ່ງເປັນເດືອນອັດດາ ວັນທີ່ສືບສາມໃນເດືອນນັ້ນເພື່ອຈະປະຕິບັດຕາມຄໍາສັ່ງ ແລະດໍາຮັດຂອງກະສັດ, " ²ພວກຍີວໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ຕາມບັນດາທິວເມືອງຂອງພວກເຂົາໃນທິວທຸກແຂວງຂອງກະສັດເຊເຊັດ ເພື່ອຈະຂ້າພວກທີ່ຊອກຫາທາງເຮັດຮ້າຍຕໍ່ພວກເຂົາ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາໄດ້ ຍ້ອນປະຊາຊາດທັງປວງຍ້ານພວກຍີວ" (ຂໍ້ 2). ຊາວຍີວໄດ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອປ້ອງກັນຕົວພວກເຂົາເອງ.

ເມື່ອການຕໍ່ສູ້ຍຸດຕິລົງ, ໃນທີ່ສຸດ ຊາວຍິວກໍສາມາດສເລີມສລອງອິສຣະພາບຂອງພວກເຂົາ. ການສລອງນີ້ໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກດີວ່າ ເທສການ **ບູຣິມ**. ບູຣິມ Purim ເປັນພະທຸພິດຂອງ ບູ Pur, ພາສາເຮັບເຮີ ສຳລັບທຸກຢ່າງທີ່ຖືກຍຶດຕໍ່ໜ້າ ຮາມານເພື່ອບົ່ງບອກວ່າມີໂຕລາວຈະທຳລາຍລ້າງຊາວຍິວ (ເບິ່ງ 3:7). ແຕ່ວ່າຄວາມຕັ້ງໃຈການທຳລາຍແມ່ນທັງໆ ໄດ້ກັບກາຍເປັນທາງກົງກັນຂ້າມ, ແລະຊາວຍິວຍັງສເລີມສລອງຢູ່ທຸກວັນນີ້.

ກຸ່ມເຮົາສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ຂອງເຮົາ ຂອງການສເລີມສລອງຊັບຊຸມຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດເຮົາໃຫ້ດີກວ່ານີ້ຢ່າງໃດ?

ເຣື່ອງຂອງມໍເດກາຍແລະເອສະເທີກໍແມ່ນເຣື່ອງຂອງເຮົາ. ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພັນຂອງເຮົາມາຈາກຊາວຍິວ. ເຖິງແມ່ນວ່າຄຣິສຕຽນບໍ່ໄດ້ສລອງເທສການບູຣິມກໍຕາມ, ພວກເຮົາມີການສລອງການປົດປ່ອຍ; ໂດຍທາງສິນມະຫາສນິດ, ພວກເຮົາລະນຶກເຖິງການປົດປ່ອຍທີ່ພຣະເຊຊູຄຣິດໄດ້ນຳມາໃຫ້ເຮົາ ໂດຍທາງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ຈາກການເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຈາກພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນຊາວຍິວແລະຊາວຕ່າງດ້າວ ບັດນີ້ຖືກເຊີນຮ່ວມງານລ້ຽງທີ່ໂຕະຂອງພຣະມະຫາກະສັດ. "ເພາະວ່າພຣະຄຣິດນັ້ນຊົງເປັນສັນຕິສຸກຂອງເຮົາທັງຫລາຍຄືເປັນຜູ້ຊົງກະທຳໃຫ້ທັງສອງຝ່າຍເຂົ້າເປັນພວກດຽວກັນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮືກຳແພງທີ່ຂັ້ນລະຫວ່າງການເປັນສັດຕູກັນຖິ້ມເສັຽດ້ວຍພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ" (ອຟຊ 2:14).

ພວກເຮົາຍັງມີສິ່ງຈະຕ້ອງເຮັດມາກມາຍສຳລັບພຣະຣາຊອານາຈັກ, ວຽກຂອງເຮົາຈະບໍ່ຄົບຖ້ວນຈົນເຖິງການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະຄຣິດ ແຕ່ພວກເຮົາມີສິ່ງມາກມາຍທີ່ຕ້ອງສລອງ! ພວກເຮົາຍັງມີໂອກາດຫຼວງຫຼາຍທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄົນອື່ນໃນການປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມ. ຜ່ານທາງຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ, ການກະທຳຂອງເຮົາ, ແລະການອະທິຖານຂອງເຮົາ, ຄົນທັງຫຼາຍສາມາດພົບຄວາມຫວັງ ບໍ່ວ່າເຂົາຈະປະເຊີນກັບຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມຢ່າງໃດກໍຕາມ.

ຈົ່ງພາກັນລຸກຂຶ້ນສູ້ເພື່ອຄົນອື່ນແລະພາກັນສລອງ! ພຣະເຈົ້າກຳລັງທຳງານ.

ຫຼັກຄຳສອນອັນໃດໄດ້ສະກົດໃຈທ່ານຈາກການສຶກສາຕລອດພຣະທັມເອສະເທີ ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທ່ານສເລີມສລອງການງານຂອງພຣະຜູ້ເຈົ້າຢ່າງໃດ ແລະຄອຍລະວັງທ່ານເອງ ແລະຜູ້ອື່ນໆ? ຈົ່ງນຳໃຊ້ສິ່ງນຶ່ງໃນຄຳແນະນຳຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ຈົ່ງສະແດງຄວາມຂອບຄຸນ:** ຈົ່ງສະທ້ອນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ອຍກູ້ທ່ານຈາກຄວາມຕາຍຢ່າງໃດ ໂດຍທາງພຣະຄຣິດ. ຈົ່ງອະທິຖານ ແລະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບຊັບຊຸມທີ່ທ່ານມີໃນພຣະຄຣິດ.
- **ຈົ່ງຄອຍລະວັງຢູ່.** ຖ້າທ່ານໄດ້ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາມາກ່ອນວ່າຈະຊ່ອຍອົງການໃດນຶ່ງຕໍ່ສູ້ຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທັມ, ຈົ່ງຕິດຢູ່ກັບມັນ. ຈົ່ງສືບຕໍ່ຊອກຫາທິນທາງທີ່ທ່ານສາມາດຊ່ອຍໄດ້ ແລະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງເກີດຂຶ້ນ.
- **ຈົ່ງສລອງນຳກັນ.** ຈົ່ງວາງແຜນເມື່ອກຸ່ມຂອງທ່ານສາມາດສລອງວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດພວກທ່ານຮ່ວມກັນ. ຈົ່ງໃຊ້ງານນີ້ເປັນໂອກາດເຊີນຄົນອື່ນເຂົ້າມາຮ່ວມ ແລະໃຫ້ເຂົາຮຽນຮູ້ວ່າເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງສເລີມສລອງ.

ທຸກຄົນຊອບການສເລີມສລອງ, ແຕ່ພວກເຮົາຄອຍເຝົ້າລະວັງຢູ່ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ການໄດ້ກັບກາຍເປັນການເສັຍ. ບໍ່ທ່ອນມືທ້ອງໄວ້ໃຫ້ຄວາມພໍໃຈໃນຕົວເອງ ສຳລັບລູກຂອງພຣະເຈົ້າ; ພວກເຮົາຕ້ອງຍືນຢູ່ຕໍ່ໄປ.

ອຸປຸຸມ ໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ PSI